

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:**
- **Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen en het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen**
 - **Definitieve goedkeuring**

1. INHOUDELIJK

1. Principiële goedkeuring.

De Vlaamse Regering verleende op 25 november 2016 haar principiële goedkeuring aan een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen en het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen (VR 2016 2511 DOC.1290/1, DOC.1290/2, DOC.1290/3, DOC.1290/4, DOC.1290/5, DOC.1290/6).

2. Algemene context en inhoud van het ontwerp van besluit.

1. Sinds de Zesde Staatshervorming bepaalt artikel 6, §1, XII, 4° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat de gewesten bevoegd zijn voor:

“het toezicht op de naleving van de technische federale voorschriften voor voertuigen met het oog op hun inverkeerstelling en de technische keuring van voertuigen die op de weg rijden in toepassing van de federale normen, met dien verstande dat de natuurlijke en rechtspersonen gevestigd in een gewest vrij zijn om hun voertuig te laten controleren in een centrum voor technische keuring dat in een ander gewest is gelegen”.

De reglementering inzake de goedkeuring en technische keuring van voertuigen vindt men hoofdzakelijk terug in het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen (hierna: het koninklijk besluit van 15 maart 1968) en het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen (hierna: het koninklijk besluit van 23 december 1994).

Binnen deze reglementering dringen zich een aantal wijzigingen op.

Aangezien de verschillende wijzigingen allemaal betrekking hebben op de reglementering inzake de goedkeuring en technische keuring van voertuigen, werd ervoor geopteerd om deze wijzigingen te bundelen in eenzelfde besluit van de Vlaamse Regering.

2. Een eerste wijziging beoogt de kwaliteit van de huidige technische diensten, erkend voor activiteiten van de laatste fase in een meerfasetypegoedkeuringsprocedure, te verbeteren.

Technische diensten categorie A voor activiteiten voor de laatste fase van een meerfasetypegoedkeuringsprocedure, zijn op basis van de Europese regelgeving vrijgesteld van de verplichting om te voldoen aan de normen van de ISO17025-certificering. Niettemin is het noodzakelijk dat specifieke voorwaarden worden bepaald waaraan deze diensten moeten voldoen om erkend te worden en erkend te kunnen blijven, ter garantie van de kwaliteit en de uniformiteit van de dienstverlening door deze technische diensten.

3. Een tweede wijziging betreft de versoepeling van de periodiciteit van de technische keuring voor vrachtwagens en ADR voertuigen.

De periodiciteit voor vrachtwagens en ADR voertuigen wordt telkens op één jaar gebracht. Middels deze ingreep wordt de periodiciteit afgestemd op de internationale wetgeving en op eenzelfde lijn gebracht als het Waalse Gewest en de ons omringende landen.

4. De derde wijziging schaft de niet-periodieke keuring af bij de herinschrijving onder een transit exportkentekenplaat.

Aangezien voor deze voertuigen vaak nog een geldig keuringsbewijs bestaat, waarvan de geldigheid in vele gevallen zelfs de geldigheidsduur van de transit exportkentekenplaat overtreft, is het eigenlijk overbodig dat deze voertuigen alsnog opnieuw moeten worden aangeboden bij een controlestation voor technische keuring. De verkeerswaardigheid van deze voertuigen wordt immers afdoende verzekerd op basis van het bestaande keuringsbewijs.

Indien het om recente voertuigen gaat die de eerste controledatum nog niet hebben bereikt, geldt eenzelfde redenering, voor zover deze controledatum niet wordt bereikt gedurende de volledige geldigheidsduur van de transit exportkentekenplaat.

Tenslotte mag de inschrijving onder dekking van een transit exportkentekenplaat geen afbreuk doen aan een vrijstelling van de keuringsplicht.

5. Als vierde wijziging kunnen de aanpassingen in het kader van het Verkeersveiligheidsfonds worden weerhouden.

Met het decreet van 3 juli 2015 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassingen van de begroting 2015 (hierna: het Programmadecreet) werd het Verkeersveiligheidsfonds opgericht. Het

Verkeersveiligheidsfonds wordt aangewend ter financiering van uitgaven voor werking, subsidies en investeringen ten bate van verkeersveiligheid.

Het Programmadecreet bepaalt dat het Verkeersveiligheidsfonds (onder meer) wordt gespijsd door de bijdragen van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen zoals opgenomen in artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994.

Het decreet van 8 juli 2016 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2016 bepaalt in haar artikel 8 dat de instelling belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen in het Verkeersveiligheidsfonds een financiële bijdrage stort voor de regularisatie van de exploitatievoorwaarden van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen teneinde de organisatie van deze controle over het hele grondgebied te verzekeren.

Artikel 8 van het decreet van 8 juli 2016 is met andere woorden de Vlaamse tegenhanger van het federale artikel 23 in het koninklijk besluit van 23 december 1994.

De nationale compensatieregeling uit het vroegere artikel 24 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 wordt thans geregeld in artikel 9 van het decreet van 8 juli 2016, met dien verstande dat waar voorheen het batig of negatief saldo respectievelijk aan of door het FIA werd betaald, dit thans door het Verkeersveiligheidsfonds wordt vervangen.

Nu de afdrachten aan het Verkeersveiligheidsfonds worden geregeld in het Programmadecreet van 3 juli 2015 en het decreet van 8 juli 2016, worden de oorspronkelijke bepalingen van artikel 22, 23 en 24 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 respectievelijk aangepast of opgeheven. Ook de eventuele verwijzingen naar artikel 23 en 24 in het koninklijk besluit van 23 december 1994 worden gecorrigeerd.

6. De vijfde wijziging bestaat uit de definitieve regeling van de keuring op verplaatsing.

In 2012 werd door de toenmalige Staatssecretaris voor Mobiliteit via ministeriële omzendbrief een proefproject 'keuring op verplaatsing' geïntroduceerd.

Het proefproject laat toe dat een onderneming haar voertuigen niet dient voor te rijden in een erkend controlestation, maar dat de keuring daarentegen wordt uitgevoerd door inspecteurs van de erkende instelling in de eigen lokalen van de onderneming.

Na een positieve evaluatie van het proefproject, werd beslist om de keuring op verplaatsing een definitieve verankering te geven in de bestaande wetgeving op de keuringsinstellingen.

Er werd geopteerd om een apart hoofdstuk 'keuring op verplaatsing' in te lassen, teneinde een duidelijk onderscheid te behouden tussen de keuringen die in een controlestation plaatsvinden en de keuringen die in een onderneming doorgang vinden.

Daarbij geldt evenwel dat de technische keuringen die doorgaan op een keuringslijn op verplaatsing, dezelfde garantie van kwaliteit moeten bieden als de keuringen die plaatsvinden in een controlestation. Waar nodig, worden specifieke regels bepaald die enkel van toepassing zijn op de keuring op verplaatsing.

3. Bespreking van het advies van de Raad van State en de daaruit voortvloeiende wijzigingen aan het ontwerp.

Op 27 december 2016 verleende de Raad van State het advies 60.551/3, dat zich overeenkomstig artikel 84, §3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid, de rechtsgrond en de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Er wordt in het advies geen enkele opmerking geformuleerd met betrekking tot de bevoegdheid.

De opmerking met betrekking tot de rechtsgrond van het ontworpen artikel 33/14 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 wordt door de Raad en in deze nota, hernomen bij de artikelsgewijze bespreking. Het tussen haakjes vermelde cijfer verwijst telkens naar het desbetreffende randnummer van het advies.

- Artikel 6

Er werd in het voorliggend ontwerpbesluit een nieuw artikel 10 ingevoegd teneinde tegemoet te komen aan de opmerking (5) van de Raad dat de definitie van het begrip “onderneming” in het ontworpen artikel 1, 5° van het koninklijk besluit van 23 december 1994, aanleiding kan geven tot problemen, daar in artikel 17 van dat koninklijk besluit in een andere context reeds gebruik wordt gemaakt van het begrip “onderneming”. Het nieuw artikel 10 vervangt in artikel 17 het woord “onderneming” telkens door het woord “firma”.

- Artikel 10

Aangaande de wijziging van artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 verwijst de Raad in zijn opmerking (6) naar eerdere adviezen 57.371/VR/3 en 19.389/9 om te besluiten dat dit artikel niet door het Vlaamse Gewest zou kunnen worden gewijzigd.

Voor de weerlegging van deze opmerking kan worden verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering met het oog op de definitieve goedkeuring van het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van regelgeving met betrekking tot het verkeersveiligheidsbeleid en het mobiliteitsbeleid, de openbare werken en het vervoer, wat betreft bevoegdheden, overgedragen in het kader van de zesde staatshervorming (VR 2015 1007 DOC.0732/1):

“Het advies van de Raad van State wordt niet gevolgd waar het in punt 10.3. aangeeft dat het Vlaamse Gewest daartoe niet bevoegd zou zijn omdat de bijdrage als een belasting zou moeten worden gekwalificeerd.

De bijdrage ten gunste van het B.I.V.V. kan immers niet als een belasting in de zin van artikel 170 van de Grondwet worden gekwalificeerd aangezien dit artikel enkel betrekking heeft op belastingen ten behoeve van de federale staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de bovengemeentelijke besturen, de gemeenten, de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De bijdrage vindt daarentegen zijn grondwettelijke basis in artikel 173 van de Grondwet dat zowel de rechtsbasis vormt van zogenaamde “belasting-retributies” -waarmee belastingen worden bedoeld waartegenover geen geïndividualiseerde tegenprestatie staat en waarvan de opbrengst toekomt aan een andere dan de in artikel 170 van de Grondwet genoemde instanties- als van “vergoeding-retributies” -waarmee bijdragen bedoeld worden in ruil voor bepaalde prestaties van een dienst. Het komt de materieel bevoegde overheid toe om bijdragen die hun grondslag vinden in artikel 173 Grondwet te heffen en dus ook te innen.

Aangezien de taken van het B.I.V.V. geregionaliseerd zijn, kunnen aldus niet langer middelen van de Vlaamse keuringsinstellingen toegekend worden aan een federaal organisme en dit ongeacht of de bijdrage als een “belasting-retributie”, dan wel als een “vergoeding-retributie” dient te worden

gekwalificeerd. De concurrerende bevoegdheid zoals die afgeleid wordt uit artikel 170, §2 van de Grondwet in samenhang gelezen met de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid, is in deze dus ook niet van toepassing.

Bovendien kan de federale overheid hoe dan ook geen belastingen heffen, in stand houden en verder innen die volledig (of bijna volledig) betrekking hebben op een geregionaliseerde materie zonder het beginsel van de federale loyaliteit en het evenredigheidsbeginsel te schenden dat inherent is aan elke bevoegdheidsuitoefening. Evenmin blijkt de "noodzakelijkheid" hiervan zoals bedoeld in artikel 170, §2 van de Grondwet.

In zijn advies 57.409/3 van 17 april 2015 bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015 heeft de Raad van State overigens geen opmerkingen gemaakt bij de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest om het Verkeersveiligheidsfonds te spijzen met de bijdragen van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen zoals opgenomen in artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994."

Dit standpunt werd ook naar aanleiding van huidig ontwerp meegegeven aan de Raad van State, doch de Raad is er in zijn advies 60.551/3 niet op ingegaan.

- Artikel 14

1. Overeenkomstig de taalkundige opmerking (7) omtrent het ontworpen artikel 33/4, tweede lid, 3°, b), van het koninklijk besluit van 23 december 1994, werd het woord "namelijk" vervangen door de woorden "*die betrekking kan hebben op*".

2. Ingevolge de legistische opmerking (9) aangaande de ontworpen artikelen 33/8, 5° en 33/10, derde lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1994, werden deze artikelen aangevuld zodat thans naar artikel 33/12, *tweede lid*, van dat besluit wordt verwezen.

3. Zoals kan worden gelezen in de opmerking (10) van de Raad, werd reeds ingegaan op het voorstel van de Raad om het ontworpen artikel 33/12, §2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1994 in die zin te wijzigen dat de Minister de in het tweede en het derde lid vermelde bijdragen "*kan*" aanpassen.

4. Aangaande de rechtsgrond, werpt de Raad als opmerkingen (3) en (11) op dat het ontworpen artikel 33/14 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 rechtsgrond ontbeert in zoverre erin de bevoegdheden worden bepaald van de personen die het toezicht uitoefenen.

Op basis van de bestaande regelgeving, beschikt de Vlaamse Regering over delegatie om bepaalde personeelsleden te belasten met het opsporen van overtredingen, maar heeft zij geen delegatie om de bevoegdheden van de toezichthouders te bepalen of uit te breiden. Voor deze toezichthouders gelden onverminderd de bevoegdheden uit artikel 3 van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen.

Het ontworpen artikel 33/14 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 wordt bijgevolg in die zin herwerkt dat de bevoegdheden van de met toezicht belaste personeelsleden niet langer worden bepaald. Er wordt enkel een delegatie aan de Minister gegeven om de personeelsleden aan te wijzen die belast worden met het toezicht.

5. Er wordt gedeeltelijk ingegaan op de opmerking (12) van de Raad omtrent het ontworpen artikel 33/15, tweede lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1994.

Het artikel wordt zodanig herschreven dat drie waarschuwingen niet langer automatisch aanleiding geven tot de schorsing van de erkenning als keuringslijn op verplaatsing.

Wat de hoorplicht betreft, blijft deze enkel van toepassing bij een voornemen tot schorsing of intrekking van de erkenning als keuringslijn op verplaatsing.

- Artikelen 20 en 21

De Raad formuleerde geen opmerking (13) op het voorstel om de voorziene data van inwerkingtreding van het besluit te wijzigen naar 1 maart 2017, voor wat betreft de volgende onderdelen:

- voorwaarden ter garantie van kwaliteit van technische diensten voor activiteiten voor de laatste fase van een meerfasetypegoedkeuringsprocedure;
- versoepeling van de periodiciteit van de technische keuring voor vrachtwagens en ADR voertuigen;
- afschaffing van de niet-periodieke technische keuring bij herinschrijving onder een transit exportkentekenplaat;
- de regeling van de keuring op verplaatsing.

Evenmin werd een opmerking gemaakt omtrent het voorstel om de wijzigingen in het kader van het verkeersveiligheidsfonds retroactief in werking te laten treden vanaf 31 december 2016.

- Bijlage 1

De ISO 9001-norm is tegen vergoeding verkrijgbaar bij het Bureau voor Normalisatie (NBN) en kan kosteloos worden geraadpleegd in de bibliotheek van het NBN.

De Staat en alle andere publiekrechtelijke personen kunnen refereren aan de door het Bureau voor Normalisatie gepubliceerde normen door een eenvoudige verwijzing naar de referentie van deze normen.

Een afzonderlijke publicatie in het Belgisch Staatsblad is derhalve niet vereist en is overigens ook niet gebruikelijk.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

In dit verband wordt verwezen naar de nota waaraan de Vlaamse Regering op 25 november 2016 haar principiële goedkeuring verleende. (VR 2016 2511 DOC.1290/1).

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Op dit vlak zijn geen wijzigingen ten opzichte van de nota waaraan de Vlaamse Regering op 25 november 2016 haar principiële goedkeuring verleende. (VR 2016 2511 DOC.1290/1).

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Op dit vlak zijn geen wijzigingen ten opzichte van de nota waaraan de Vlaamse Regering op 25 november 2016 haar principiële goedkeuring verleende. (VR 2016 2511 DOC.1290/1).

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

In dit verband wordt verwezen naar de nota waaraan de Vlaamse Regering op 25 november 2016 haar principiële goedkeuring verleende. (VR 2016 2511 DOC.1290/1).

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering hecht haar goedkeuring aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen en het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn

Ben WEYTS